



הלכה • חסידות • שלום בית • פרשת שבוע • סיפור לשבת

עלון ניצוצי הכולל

• להאיר את הבית באור ההלכה •

יצא לאור ע"י כולל להודאה 'כולל מודא"ש'
מיסודו של כ"ק מודא"ש ז"ע
בנשיאות הרד"צ יצחק שמואל אהרן לעזער שליט"א

פרשת קורח | שנת תשפ"ו | עלון מס' 93



דבר המערכת



כולל ערב - לילות הזהב: ברוך השם הכולל המתוק לבעלי בתים, ממשיך לפרוח - מידי יום מתאספים האברכים היקרים יחד עם ראש החבורה ר' דניאל שניאור נ"י, ולומדים יחד הלכות ברכות, הלכות מעשיות הנצרכות לחיי היום יום. ב"ה כעת סיימו האברכים את חלק א' וב' בילקוט יוסף בהלכות ברכות. בעזרת ה' ייערך מבחן רציני שבסופו יקבלו האברכים מלגה.

נותרו מקומות בודדים, למעוניינים נא לפנות לראש הכולל הרב גד סולומון שליט"א.

דרוש: לכולל ערב - לילות הזהב מזגן חדש, במקום המזגן שהתקלקל. מי שרוצה לזכות בזכות הגדולה, שכל ערב הלימוד יהיה נעים וקל יותר בזכותכם - הזכות שלכם. יש צורך במזגן של 2 כו"ס, ובהתקנתו. מי שרוצה לזכות במצווה חשובה זו - נא לפנות לראש הכולל הרב גד סולומון שליט"א. בטלפון **054-846-97171** תזכו למצוות.

שבת מברכי

המולד יהיה ביום שני
בשעה שש 46 דקות
16 חלקים

ר"ח תמוז יהיה ביום ב'
ולמחרתו ביום ג'

זמני השבת

ר"ת	מרכז (סאניס)	כניסת שבת	ירושלים
20:57	20:28	19:10	20:57
21:00	20:30	19:26	21:00
21:01	20:32	19:19	21:01
20:59	20:29	19:06	20:59

דבר ראש הכולל

הפרשה היפה

"ויקה קרח". פירש רש"י - "פרשת זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא", מדוע רש"י מתחיל עם כזו לשון בפרשה זו דוקא, ומה כל כך "יפה" בפרשה זו?

ויש לומר משום שבפרשה זו אנו לומדים את גנות "המחלוקת" ואיזה עונש כל כך חמור כשמחזיקים במחלוקת שעובר בלאו, ויש חלק ממוני המצוות שמנו זאת חלק מתרי"ג מצוות - "ולא יהיה כקרח וכעדתו", ובכל העבירות הכי חמורות ב"ד של מטה לא מענישים פחות מ - י"ג שנה, וב"ד של מעלה מעשרים שנה, והנה כאן אפילו תינוק בן יומו נחטף מהעריסה, ולכן זה חמור מאד.

ודבר נורא הובא בספר שבט מוסר (פרק ל"ז): "כמה קשה המחלוקת לפני הקדוש ברוך הוא, שבשעת מעשה העגל לא נפסק המן והמשיך לרדת, אבל **ביום שהיה מחלוקת קרח ועדתו לא ירד מן באותו היום**, וכן הובא בשם השל"ה "מחלוקת אחת דוחה מאה פרנסות".

ולכן רש"י אומר "פרשה זו יפה נדרשת", היינו **פרשה זו אקטואלית** ושייכת לכל זמן לכל פרשה, ולכל עיירה ולכל קהילה ולכל בית כנסת, שצריכים הרבנים לדרוש יפה את הפרשה ולהכניס למוחם של האנשים כמה מחלוקת חמורה ביותר.

וזה "יפה נדרשת במדרש רבי **תנחומא**" - שכדי להגיע לדעת הזאת, צריכים להתקרב לצדיק האמת שמנחם ומשמח את כל עם ישראל, ויחזקם באחדות ובאמונת חכמים, ויקוים "זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו".

וזה **"רב לכם"**, כשיש לכם רב - צדיק הדור, אז **"כי" ר"ת** - כנסת ישראל, כל ישראל מתאספים אליו, ועי"ז "כל העדה כולם קדושים" להדריכם בדרך האמת.

בעיר אחת פרצה **מחלוקת קשה בין גבאי החברה קדישא**, עד שהקהילה התפלגה לשניים, וכל מחנה הקים חברה קדישא עצמאית. המריבה הלכה והחריפה, וכל ניסיונותיהם של רבני העיר והסביבה לפשר בין הניצים עלו בתוהו, שכן אף צד לא הסכים לוותר כמלוא הנימה. באותם ימים הזדמן לעיר **"החפץ חיים"**. רב העיר, שנאסר מפתרון, ביקש ממנו להתערב ולהשכין שלום. החפץ חיים נעתר לבקשה, כינס את שני הצדדים והקשיב קשב רב לטענותיהם. כשסיימו, פנה אליהם ואמר: "דעו לכם, עיר שיש בה חברה קדישא אחת, פועל בה מלאך מוות אחד. אך עיר שיש בה שתי חברות, מביאה על עצמה **מלאך מוות נוסף**. האם לא די לכם באחד?". הדברים הנוקבים נכנסו אל הלבבות, והצדדים מיהרו להתפייס ולאחד מחדש את החברות.

כמה חשוב שיש בקהילה רב צדיק שמאחד את כל הלבבות באחדות אחת, ומכניס בלבבות האנשים את **גודל השלום והאחדות**, ואזי נזכה לגאולה שלמה.

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב גד סולומון



האם כדאי לכתוב את עשרת הדברות על הפרוכת בבית"כ?

תשובה: "בענין עשרת הדברות וכו', כבר כתב הבית יוסף (או"ח סי' א'), שיש הפרש בין רבים לבין יחיד, כי מה שבטלו מפני תרעומת המינים זה רק בציבור, אבל ביחיד מותר לאמרו, עיין שם. ועיין בדרכי משה, שמביא מתשובת הרשב"א, שבפירוש אמר שאסור בציבור לומר את עשרת הדברות, וכבר כתבו האחרונים, לפי זה לא כדאי לכתוב את עשרת הדברות על הפרוכת."

(אשר בנחל חלק ל"ד עמ' מ"ט)

האם יש ענין ללמוד זוהר קודם התפילה?

תשובה: "אודות אמירת זוהר קודם התפילה וכו', תדע כי דבר זה מקובל מהבעש"ט זי"ע, שציוה לאנשיו שקודם כל תפילה ילמדו מאמר בזוהר, וזה מאיר את האדם בזוהר המזהיר; אשרי מי שאומר לפני התפילה אפילו קצת זוהר, וזה יפתח לו את המוחין".

(אשר בנחל חלק י"ד עמ' ע"ב - ע"ג)

שאלה: האם מותר להטמין חלה מתחת השמיכות שעל החמין בשבת? והאם מותר לעטוף קוגל בנייר כסף ולהניח על הפלטה?

תשובה: נפסק בשו"ע (סי' רנ"ז ס"א) שאסור להטמין בשבת אף בדבר שאינו מוסיף הבל, לדוגמא בגדים וכיו"ב, (ולכן כיון שכוונתו להטמין החלה לחממה אסור להכניסה מתחת לבגדים), וכ"כ מרן בשו"ע (סימן רנ"ג ס"ה) **שאסור להטמין תחת הבגדים** הנתונים על גבי המיחם, וכ"כ המשנה ברורה (שם סקפ"ח, וסימן רנ"ז סק"ב), וכ"פ בילקוט יוסף (עמ' תרפ"ב), ובשבות יצחק (חלק ט' פרק כ"ז סעיף ד'), לפיכך יש להזהר שלא להטמין חלה קפואה תחת הבגדים של המיחם משום הטמנה.

ובמנוחת אהבה (ח"א פ"ג הערה 85) כתב לחדש, שמותר להטמין חלה קפואה תחת הבגדים של המיחם שע"ג האש, אם אינו צריך את הבגדים כדי לחמם את החלה, אלא **שאינו מקום אחר לחממה זולת אלא על גבי המיחם**, שכיון שאינו מתכוון להטמין, הרי זה דומה למטמין כדי לשמור התבשיל מהעכברים, שנתבאר בשו"ע (סימן רנ"ז ס"ב) להתיר, (כ"כ בשו"ת שמש ומגן ח"ב השמטות סי' ד' אות י"ב, ושו"ת דברי בניהו ח"ט סי' פ"ד). **ועוד יש לצרף דברי המשנ"ב בענין הטמנת אגב** (לח חם, יבש קר) עיי"ש (סי' שי"ח ס"ק נ"א), לנוהגים להקל להטמין מער"ש קדירה בבגדים על האש.

ולפי דברי מרן השו"ע הנ"ל, מי שרוצה להניח **בורקס או קוגל** וכדומה על גבי הפלטה בשבת, כשהם **עטופים בנייר כסף** וכדומה, או שנותן עליהם צלחת לכסותם, ואין כוונתו אלא לשמור על נקיונם או כדי שלא יתייבשו ויתפוררו מחום הפלטה **מותר לו לעשות כן בשבת עצמה**, (שלחן שלמה סק"ה), אמנם יזהר שלא יעטוף בכמה עטיפות בנייר כסף דמוכח שכוונתו לחמם.

לסיכום: אין להכניס חלה קפואה בשבת מתחת השמיכות כדי לחממה, אמנם אם אין מקום בפלטה המיקל להכניסה יש לו על מי לסמוך (וינער החלה מן חתיכות הקרח שעליה), ובפרט אם משאיר חלק מהחלה מחוץ לכיסוי.

מותר לעטוף קוגל או בורקס בנייר כסף ולהניחו על גבי פלטה בשבת כדי שלא יתלכלכו.

מעלת לימוד ההלכה מספרי בדסלב



"ובחינת תודה שהוא שעשוע עולם הבא, זה בחינת הלכות, כי ההלכות שזוכין ללמוד, בפרט מי שזוכה לחדש בהם, זה בחינת שעשוע עולם הבא, בבחינת (נדה עג.) "כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא", כי שנתחדש הלכה נתחדש שכל וידיעה, והדעת הוא עיקר שעשוע עולם הבא".

(לקו"מ ח"ב תורה ב' אות ב')



מהיום ניתן לקבל את העלון גם במייל

שלח מייל לכתובת: kolelmoharosh@gmail.com

עם המילה 'עלון'

ותקבל אותו כל שבוע ישירות למייל שלך

**אתה אוהב לקרוא את העלון
ולא תמיד הוא מגיע אליך?!**

פנינים

מתוך דספר "אורח לאסדך כולל"



אין אתה יכול לתאר ולשער את גודל הנחת רוח שאתה גורם לי שאתה מעמיק בהלכה, אשר בזכות זה תזכה להיות מורה הוראה, אם רק לא תפסיק את הרצון דקדושה לזה, כי העיקר תלוי כפי הרצון, כי אם אדם רוצה להתעלות בתורה וביראת שמיים ורוצה להיות מורה הוראה בישראל, ויש לו רצונות וכיסופים חזקים לזה, אזי יזכה להגיע אל זה, וכן אני מאוד שמח שאתה לומד בכל יום את ה'דף-היומי', דף גמרא, שזה מתנה נפלאה וזכות להנפש, כי דף גמרא ביום מציל את האדם מכל-מיני צרות וייסורים, וממשיך עליו אור וזיו וחיות ודבקות באין-סוף ברוך-הוא, אשר מובא בזוהר (פינחס רמד): 'ורבנן דמתניתין ואמוראין, כל תלמודא דלהון על רזין דאורייתא סידרו ליה'.

(מכתב י"ב אב תשס"ט)

שיחזור

דדשות מודא"ש זינ"א שנאמר בטלל



היסוד הוא - שאדם צריך לראות שמצידו יהיה שלום בית שהוא לא יתחיל לריב - 'אני אומר שזה עכשיו יום', והיא אומרת שזה עכשיו 'לילה', והיא מתעקשת - 'את יודעת מה, את צודקת! עכשיו נזכרתי שעוד לא קידשתי את הלבנה, באי נחפש את הלבנה, את אומרת שעכשיו זה לילה'; ואז היא בעצמה תתפרץ בצחק. או הפוך, בלילה - 'לא, זה עכשיו יום! ומתעקשת - 'בסדר בואי לבחוף, נשתזף קצת בשמש'...

הרי אם הולכים ראש בראש תמיד יהיה מחלוקת, איך באה מחלוקת בבית? 'אני אומר - זה דווקא!' - 'דווקא?!' אני אעשה לך דווקא! אישה יכולה לעשות דווקא לבעלה. אבל אם יש לאדם שכל - אדרבא! היא מחכה על בעלה.

(דרשה 'הצלחה לאברכים')

סיפור לשבת



יהודי תלמיד חכם שזכה למשפחה ברוכת ילדים, נאלץ בצוק העיתים לצאת לעבוד לפרנסת בני ביתו. הוא התקבל לעבודה במשרד וקיבל משכורת שהספיקה לפרנסתו. אך "ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם" (תהלים ל', ז). כשאדם בשלוה, חושב ש'לעולם לא אמוט', וכך שוכח מבורא העולם ש"ברצונך העמדת להררי עוז", אתה הוא בורא העולם שמעמידנו ומקיימנו ברצונך.

בוקר אחד, לפני צאתו לעבודה, דופק אדם בדלת ביתו ונותן לו מכתב, הוא פתח וראה שזה מכתב פיטורין, הוא רק קורא אותו, מסתמר הוא במקומו ואומר, שמעתי שיש פיטורין אבל אותי יפטרו? 'הרי אני עובד וותיק ונאמן בעבודתי', לכן החליט ללכת לבוס ולברר אם זה אמת. לקח את תיקו וירד למטה, רק הגיע לחניה, חשכו עיניו, גבבו לו את הרכב החדש שקנה לפני כמה ימים, וגם את הביטוח לרכב עוד לא העביר מרכבו הישן, וכך יצא בהפסד כספי גדול, וגם הוא מפוטר מעבודתו. הוא הרגיש כאילו שני בלוקים נופלים על הראש בעשרים דקות...

לרגעים אחדים היה המום, אבל מיד התאושש והתחזק במחשבות ש'אין עוד מלבדו' והכל לטובה, והבין שאין לו מה ללכת לבוס, כי הראו לו מן השמים את הדרך. הוא עשה פרסה והלך לבית המדרש, ישב ולמד כל היום וקבע חברותות למשך הימים הבאים. אבל ישועת ה' באה, וגם באה יותר מהר ממה שחשב. כבר למחרת הוא קיבל מכתב שהגיע בדואר מארצות הברית שבו הוא התבקש לגשת לסניף של משרד בירושלים ושם יאמרו לו במה מדובר.

כשהגיע לשם נאמר לו שהוא שלח להם מכתב לפני כמה שנים שבו ביקש לערוך מחקר תורני. הוא זכר ששלח מכתב כזה לעמותה שמעודדת תלמידי חכמים שרוצים לבצע עבודות מחקר תורני רבות היקף וכעת ראו בו האדם המתאים, והבטיחו לתת לו מלגה חודשית לתקופה ארוכה לצורך המחקר, כשהסכום החודשי היה הרבה יותר ממה שקיבל בעבודתו שממנה פוטר.

התשובה למכתבו מאז התעכבה עד היום משום שלא היה תורם, וכעת שמצאו תורם שלחו לו תשובה. אבל הוסיפו ואמרו לו, שמכיון שהם מעוניינים שהתמיכה תהיה גם במי שנזקק לעזרה, לכן הוא צריך הוא לעמוד בשני תנאים:

א. שלא יעבוד בשום משרה אחרת. ב. שלא תהיה לו מכונית.

הנה, התנאים הללו התאימו לו בדיוק, כי את שני הדברים הללו לקח לו בורא העולם יומיים לפני כן!

'אשרי איש שלא ישכחך ובן אדם יתאמץ בך, כי דורשיך לעולם לא יכשלו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך.'

בואו היו שותפים וקחו חלק
בלימוד התורה של אברכי הכולל

להקדשת יום שלם של תורה

לע"נ, לרפואה, להצלחה, לזיווג וכד'

חייגו: 04-648-1112

עלון זה מוקדש:

לזכות אליהו בן אורה נ"י לרפואה שלמה והחלמה מהירה. - לרפואתה השלמה של שמחה בת עזיזה תחי'. - לזכות הדסה נחמן ומלכה בני שפרה לזיווגים הגונים משורש נשמתם בקרוב. - לזיווג הגון לאפרת מרים בת סילביה. - לזכות יהל בת נופית וענבר בת איריס לזיווגים הגונים משורש נשמתם.



השלוש בפרשה

לחיות בשלום מתוך הפרשה

מתוך תכנית גדול השלום -

להדרכת חתנים ויעוץ זוגי, לפרטים:

הרב גד סולומון מודיק חתנים מוסמך:

054-846-9717

מדברי חז"ל אלו נוכל ללמוד פרק חשוב בהנהגת האדם בביתו: לעיתים, אדם מעורר מריבה עם בן זוגו, כשהסיבה לכך היא, שבעומק נפשו הוא בעצם מבקש לשוחח עם בן זוגו על דבר מסוים שכואב לו, אך קשה לו [מחמת סיבות שונות] לפנות אליו בשפה יפה ולכן הוא פונה אליו בצורה הקוראת למריבה, ולא בכדי לריב עימו, אלא, הוא מקווה, שבכך בן זוגו ישכיל להרגיש אותו ותחת אשר יתחיל לריב עימו חזרה, ישאלו: מה מעיק עליך? עשיתי דבר שאינו הגון כלפיך? מה מכעיס אותך בהתנהגותי? וראה זה פלא אולי ימשיך הוא עוד מעט בכעסו, אך מיד לאחר מכן יירגע, יפתח פיו ויספר על - הדבר שהביאו לידי הכעס. וזהו דבר שניסיון החיים יעידו! לכן, אם בן זוג מזהה שכן זוגו רב עימו בכדי לשוחח עמו והוא שותק בכונה, עליו לדעת כי בכך גורם הוא צער גדול לבן זוגו, וקשה שתקתו לבן זוגו יותר מאם היה מתווכח עימו בחזרה!

ועיין מה שכתב רבינו ז"ל (לקו"מ ח"א סימן פ"ב): "כי לפעמים הוא שותק לחברו, כדי לעשות לו ייסורים ביותר, נמצא שבזאת השתיקה הוא מחריף את חברו ביותר ואז נכללת השתיקה בחינת נגה בקליפה, בבחינת חרפה כנ"ל, ע"ש, היינו כשהשתיקה רועמת ומחרפת, אין זה בכלל (שם סימן ד') "ישמע בזיונו ידום וישתוק", כי לפעמים ישנו חובה לענות, והבן.

הפתק הדובר

בעניין זה מסופר על רבי יעקב יצחק, היהודי הקדוש מפשיסחא זי"ע, שאשתו הייתה מציקה לו לעיתים קרובות בחירופים ולזלזולים, אך הוא

שומע חרפתו ושותק. **פעם אחת יצא הרב - מגדרו, וענה לאשתו כמה מילים.** תלמידו, רבי שמחה בונים מפשיסחא זי"ע, שהיה נוכח על ידו תמה ושאל לרבו: "וכי מה יום מיוממים?" השיבו הרבי: "ראיתי שאם אמשך ולא אשיב לה אף פעם, הרי תצא מדעתה מרוב צער ועגמת נפש, שכאילו אינני מחשיב את מציאותה בבית, וממילא אין אני מאזין לקול גידופיה. לכן כדי להפיס דעתה חמלתי עליה והשבתי לה כמה מילים, למען תחשוב שהנני שם לב לדבריה..." ללמדנו כי ההתעלמות והשתיקה קשות מן התגובה! וכבר אמר החכם: **"כי היפך האהבה זה לא שנאה אלא התעלמות"**! (ספר שלום עליכם).

ומסופר על זוג שלאחר מריבה החליטו להיות יומיים "ברוגז" ולשמור על שתיקה מוחלטת ביניהם. הבעל היה צריך לקום מוקדם והוא ביקש מאשתו באמצעות פתק שתלה על המקרר: "תעירי אותי בבקשה בשעה שבע". בבוקר הוא קם בשעה תשע, והיה עצבני שאשתו לא העירה אותו בזמן, אבל אז ראה על המקרר פתק: **"מאיר, קום השעה שבע"**.

בפרשתנו אנו קוראים אודות קורח ועדתו הנחלקים על משה ואהרן. משה, בענוותנותו כי רבה, מבקש "לסיים את הפרשה" בדרכים שונות, וכמובא בחז"ל (במדבר רבה יח, ט) **שהלך לפייס את קורח** בדברים שבחירתו של אהרן לתפקיד הכהונה הייתה אך ורק על פי ציווי ה', אולם בכל מהלך שיחתם קורח לא משיב.

ומדוע? "לפי שהיה פקח ברשעו, אמר: אם אני משיבו, יודע אני בו שהוא חכם גדול, ועכשיו - יקפחני [יסתום] בדבריו, ואני מתרצה לו בעל כרחי, מוטב שלא אזקק לו" (שם). כלומר, קורח נוקט כאן בטקטיקה מחוכמת ובאותה מידה גם אכזרית; הוא יודע שאם יגיע לכלל שיחה עם משה רבנו יצא כשידו על התחתונה, **לכן הוא בוחר בשתיקה**. כביכול: "אני יודע שאתה צודק, אולם לא אתן לך את האפשרות להוכיח זאת..."

משה רבנו מבין שעם קורח זה "לא ילך" והוא מנסה אצל דתן ואבירם. שולח לקרוא להם, אך הם מסרבים לבוא, מאותה סיבה: שמא יתווכחו עימו ותתגלה האמת. משה שומע על כך ומצטער עד למאוד, וכנאמר: "ויחר למשה מאד". ועל כך דרשו חז"ל (שם סי' י): "ויחר למשה. למה? **שאדם הדן עם חברו ומתווכח ומשיבו יש לו נחת רוח**, ואם אינו משיבו יש לו צער."

שתיקה רועמת

ננסה להבין: איזו 'נחת רוח' ומדוע היא קיימת אצל מי שחבירו משיבו? לעיתים אדם מעורר - ויכוח עם חברו, כשבכך בעצם מבקש הוא לפתח עימו שיחה כלשהי על מעשה שעשה נגדו אשר הכאיב או הכעיס אותו, ומכיון

שאינו מסוגל לעשות זאת באמצעות שיחה רגילה, הוא עושה זאת מתוך מריבה. ואומרים חז"ל שאם חבירו ישיב לו תהא לו נחת רוח מך, **שכן על ידי כך הוא מוציא את מה שמעיק עליו**, וממילא הדברים מתבררים - ומסתדרים ושוב לבו נקי על חברו. אך אם חבירו לא ישיב לו, דהיינו, שחבירו יחשוב שהוא מחפש לריב עימו ולכן הוא דן ומתווכח עימו, והוא בצדקותו או באי הבנתו שותק, אז "יש לו צער".

ומדוע "יש לו צער"? מכיון שהוא לא הצליח להוציא את הדברים הכואבים מליבו ונשאר - עם כעסו בליבו פנימה, וחבירו חושב שהנה בחכמתו מנע הוא מריבה ולא השכיל להבין שדווקא על ידי צורת הפנייה ההיא שחבירו פנה אליו, דווקא היא באה "לספר" לו שהוא צריך לפנות אל חברו בהתעניינות אמיתית ולשואלו: **מדוע אתה כועס עליי?** מה אוכל לעשות בכדי להיטיב עמך ולשכך את כעסך?

תריב איתי



להזמנת ספרי
הרב גד סולומון שליט"א

חייגו: 054-8469717

